

ledes som Sagen foreligger forekommer det mig, at jeg maa stemme imod samtlige de stillede Forslag.

Ballentin: Naagtet jeg ikke tillægger de Betænkkeligheder, der fra flere Sider ere blevne fremhævede imod det foreliggende Forslag af Udvalget, den samme Vægt, som de ærede Lærere, der have fremsørt dem, tillægge dem, skulde jeg dog ogsaa for mit Bedkommende være tilbøjelig til at tiltræde det Undringsforslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 5te Valgfreds (Frølund), hvorved Friheden dog begrænses med det 12te Aar. Jeg troer ogsaa maaskee at kunne give et lidet Bidrag fra egen Erfaring til dette Spørgsmaals Bedømmelse. I Almindelighed er det vel ikke tilladt her i Landet, at man aldeles kan fritage for Sommerfkolegang, men det finder dog Sted enkelte Steder, og navnlig i et Pastorat i det mig betroede Provstie, men der er det rigtignok knyttet til den Betingelse, at man ved Antagelsen af en Hjelpekollektør om Vinteren er istånd til at lade begge Classer søge Skolen hver Dag hele Vinteren igjennem, ligesom ogsaa de Yngste vedblive at søge Skolen hver Dag om Sommeren, medens de i den øverste Klasse erholde Frihed for hele Sommerfkolegangen. Jeg maa afgive det Bidnesbyrd, at, naagtet denne Afbrydelse af et halvt Aar, er denne Skole paa ingen Maade ringere, selv om Efteraaret, paa hvilken Tid jeg har besøgt den, end Skoler, hvor Sommerfkolegangen har været i Gang. Men det er jo ganske vist, og det veed enhver, som kjender til Underviisningen, at en Afbrydelse i halvaarsviis naturligtviis maa være mere skadelig, i jo tidligere Alder den indtræder, og selv om der derfor ingen Betænkkelighed er tilstede ved at lade Afgangen til Friheden indtræde med det 12te Aar, saa kan det dog visseelig medføre saare store Ulemper for Skolen, naar den maatte indtræde tidligere. Det var vist en Misforstaaelse af den ærede Ordfører, naar han troede at kunne afvise en tidligere gjort Indvending derimod ved at sige: „at her jo ikke var Tale om Skolelærerne, thi de vare jo dog kun til for Skolens Skyld, men Skolen var ikke til for deres Skyld“, thi det ligger dog temmelig nær, hvad den

ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavn (Gram) meente, at det heller ikke var Hensynet til Skolelærernes personlige Besværlighed, han i Særdeleshed lagde Vægt paa, men han fremhævede netop, hvad Ingen, der kjender Nogetsomhelst til Skolevæsenet, et Dieblit kan drage i Tvivl, at, naar Børn saaledes halvaarsviis have forsoemt Skolen, saa ville de ved deres Tilbagevenden, selv om de vare dygtige ved den Examen, efter hvilken de erholdt Tilladelsen, unægtelig ikke staae paa det samme Standpunkt, som dengang de fik den, og som de staae paa, der vedblive at besøge Skolen. Skal Læreren nu anvende en yderligere Tid paa dem, da er det ikke blot en Besværlighed og Møje, der falder tilbage paa ham, men Følgen bliver, og kan ikke blive nogen anden, end at det har en skadelig Indflydelse ogsaa paa alle dem, der med Tid have søgt Skolen; altsaa rammer Skaden hele Underviisningen, og det er altsaa en saa rigtig Indvending, at den ikke kan afvises paa den Maade. Siden jeg har faaet Ordet, er der endnu nogle andre Bemærkninger af den ærede Ordfører, som jeg heller ikke kan tie ganske stille til, naagtet det vistnok ikke her enten er Tiden eller Stedet til fuldstændigt at udværlte forskjellige Anskuelser om det foreliggende Spørgsmaal, der griber dybt ind i hele det pædagogiske System; og det er saa meget mere vanskeligt her at ville imødegaae ham, som han benyttede sig af Ordt, der ved deres Klang snitge sig meget let ind i Øret, og altsaa ere velskiftede til at bestikke Omdømmet. Hvad lyder nemlig smukkere, end naar man siger, at man skal gjøre Skoleunderviisningen saaledes, at Børnene møde med Lyst i Skolen? Ja, ganske vist skulle Lærerne ogsaa søge at meddele Underviisningen paa en Maade, der gjør den tiltalende og tiltrækkende for den Unge, men at opstille som den første Grundsætning for Underviisningen, at der kun skal meddeles det, som Forældre og Børn have Lyst til at høre, vilde dog være at overgive Underviisningens Meddelelse til Dom af dem, der aldeles ikke ere besøiede til at udtale denne Dom. Kunne vi virkelig troe, at ethvert Barn, ja man kan gjerne sige enhver Fader og Moder har en begrundet Mening om, hvorledes der skal gaaes frem i Skolen, og skal